

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 14.131 van 11 januari 2021
in de zaak A. 232.119/XIV-38.513

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pieter-Jan De Block
 kantoor houdend te 1060 Brussel
 Sint-Bernardusstraat 96-98
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de minister van Asiel en Migratie, thans
 de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 oktober 2020, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 241.835 van 2 oktober 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 18 november 2020 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In het bestreden arrest wordt geoordeeld dat het niet mogelijk is een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen tegen een beslissing tot intrekking van een visum doch wordt niet de mogelijkheid betwist om met toepassing van artikel 39/82, § 4, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang

tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' (hierna: de vreemdelingenwet) een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen tegen een beslissing tot teruggedrijving.

De eerste rechter was in de zaak die tot het bestreden arrest heeft geleid enkel gevat door een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de beslissing tot intrekking van een visum van 21 september 2020 doch niet tegen de beslissing tot teruggrijping van dezelfde datum. Dat verzoekster geen vordering tot uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de beslissing tot teruggrijping heeft ingesteld, doet geen afbreuk aan het feit dat de beslissing tot intrekking van een visum geen “verwijderings- of teruggrijpingsmaatregel waarvan de uitvoering imminent is” vormt in de zin van artikel 39/82, § 4, van de vreemdelingenwet en derhalve niet onder deze laatste bepaling valt.

Het enige middel is kennelijk ongegrond.

BESLUIT:

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op elf januari tweeduizend eenentwintig, door:

Carlo Adams, staatsraad,
bijgestaan door

Joris Casneuf, griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams